No. 876 Zaterdag 13 October 1900. 17de Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 12 October.

De katholieke missionarissen in China.

Met verwondering zal zeker menig lezer vernemen, dat twee missie-bisschoppen van China, die tijdelijk in Nederland vertoefden, ondanks de bloedige onlusten in China op het punt staan naar hun missie-gebied te vertrekken en wellicht op het oogenblik dat wij dit schrijven, reeds naar China vertrokken zijn.

Mgr. GEURTS, een Hollander, en Mgr. VON ANZER, een Duitscher uit het Missiehuis van Steyl, niet afgeschrikt door de gruwelen, waarvan de bladen in de laatste weken gewag maakten, hebben zich gereed gemaakt om in gezelschap van eenige missionarissen en liefdezusters hun ontluikende Christengemeenten in het Rijk van het Midden weer te gaan opzoeken.

En nog kort geleden werd er melding gemaakt van het vertrek van missionarissen uit Parijs, die zich opmaakten om te vertrekken naar dezelfde verre streken, door de Chineesche dweepzucht geteisterd.

Vreezen die mannen dan niet, op hun beurt aan de woede der Boksers ten offer te vallen? Loopen zij moedwillig het gevaar tegemoet? Of gaan zij soms op avontuur uit om in troebel water te visschen? Worden zij gedreven door baat- of eerzucht en hopen zij misschien, ten koste van veel moeiten en gevaren, schatten te winnen of zich schitterende posities te veroveren?

Niets van dat alles.

Zij gaan, omdat Christus hen roept.

Zij gaan, omdat zij weten dat juist in deze bange tijden, nu het heidensch fanatisme weer zoo geweldig den kop opsteekt, de Chineesche Christenen het meest behoefte hebben aan hun steun, hun opbeuring en bemoediging.

Er zijn immers priesters en bisschoppen gevallen; verschillende kudden, van haar herders beroofd, dreigen meedoogenloos door wilde wolven verstrooid te worden.

Voor die gevallen herders moeten er plaatsvervangers zijn; die verweesde Christengemeenten moeten getroost worden. Die opgejaagde en vervolgde Christenen hebben behoefte aan woorden van aanmoediging om staande te blijven in den strijd; zij moeten voorbeelden zien van heldhaftige zelfopoffering opdat zij niet bezwijken in de bekoring.

Daarom gaan onze missionarissen ook nu nog naar China, ondanks de gevaren, die er hen bedreigen.

Geld en goed winnen zij er niet mee; integendeel alles zeggen zij vaarwel om zich geheel te kunnen wijden aan den evenmensch, om aan de in duisternis van dwaling gezeten volken het licht des geloofs te brengen.

Zij gaan naar China om er weldaden en zegeningen te verspreiden. En toch heeft men in den laatsten tijd herhaaldelijk kunnen lezen, hoe juist aan die onbaatzuchtige geloofspredikers de gruwelen geweten werden, die thans den Chineeschen grond met bloed overstroomen! Toch heeft men durven beweren, dat als er maar niet gepoogd was de Chineezen van hun heidendom tot den christelijken godsdienst te bekeeren, de bloedige onlusten van den laatsten tijd niet zouden hebben plaats gehad!

Domme en onbeschaamde aantijging!

Neen, niet de vreedzame prediking van het Christendom heeft de jongste gruwelen uitgelokt, maar de ergerlijke baatzucht van de zoogenaamde christelijke mogendheden, die elk, voorwendsel hebben aangegrepen om China nu een stuk grondgebied, dan weer een haven af te persen; het onverantwoordelijk optreden van zooveel Europeanen, die zich louter uit winstbejag en geldzucht in China genesteld hebben en openlijk de christelijke beginselen te schande maken.

Het knoeien en konkelen van de onderscheiden Europeesche staten om elk voor zich den Chinees de grootst mogelijke voordeelen af te troggelen heeft dezen wantrouwig gemaakt tegenover de Europeanen, de "vreemde duivels", die te zijnen koste hun macht en invloed in zijn land maar zoeken uit te breiden, terwijl ze zich om de christelijke beschaving van het volk al bitter weinig bekommeren.

Ja het moet helaas erkend worden dat de verbreiding van het Christendom in China door sommigen eenvoudig tot voorwendsel gebruikt wordt om ten koste van de Chineezen een rijk en lekker leventje te leiden!

Men moet daaromtrent lezen wat Henri Borel, een man die lange jaren in China vertoefd heeft, in den *Gids* schrijft over de Anglicaansche zendelingen, die zich waarlijk de prediking des geloofs al zeer gemakkelijk maken en allesbehalve bijdragen om het Chineesche volk een hoogen dunk te doen krijgen van het Christendom.

Het leven dier zonderlinge Godsgezanten schildert hij als volgt:

„Het leven in de kleine havenplaatsen van China — ik neem Amoy of Swatow tot voorbeeld — is even comfortabel als het leven in Europa. Men woont er in groote, steenen huizen, of beter kleine paleizen, gemeubeleerd met het comfortabelste, wat men maar wenscht, men drinkt zijn bittertje Catz met zijn klare van Blankenheym en Nolet, men geniet zijn Five o'clock bij de "awfully nice" en „o so sweet" Engelsche ladies, die u met de blanke vingeren geurige thee aanbieden in fijn Japansche kopjes en uw ziel beroeren met hun languissanten, bevenden blik; gij gaat in een zachten draagstoel, gedragen door o! zoo tamme. en heel niet wilde Chineezen naar uw club, leest de nieuwste tijdschriften en bladen op de leestafel en peinst in de deftige library, waar aan den wand zesduizend boeken u van hun verhevenheid aanzien. Verder speelt gij een biljartje en spoedt u naar huis, om uw evening dress aan te schieten, en u, weer in de kussens van uw draagstoel gezeten, naar een intiem dinertje te laten dragen bij een uwer Engelsche vrienden. Gij zit daar aan een schitterende tafel vol bloemen, en spreekt in het smachtende Engelsch met uw charmante gastvrouw, drinkt uitstekenden wijn, eet patrijs, asperges en oesterpasteien, en voelt uw hoofd allerzaligst verkoeld door de wuivende "punkah", die als een groote, witte vleugel langzaam statig over uw hoofd waait. Daarna geniet gij op het terras van een magnifiek zeegezicht, lispelt iets van sterren en zoet maanlicht tegen blonde, marmerblanke misses, en zingt met lief weeë stem een aandoenlijk lied van dien allersentimenteelsten Thomas Moore. Oh! society in Amoy is awfully nice indeed! En — ach, mijn arme illusies van vroeger en o! arme, vervlogen aureolen! — de helft van deze society wordt gevormd door de zendelingen, de afgezanten Gods, die, door niets dan heilige roeping gedreven, en alles verzakende, met de liefde voor die arme verdoolde Chineezen schreiende in hun hart, geheel belangloos — let wel! belangloos! naar het verre Cathay trokken, om de verdoolde lammeren te weiden en terug te brengen naar hun zoeten Herder."

Is het wel wonder dat zulke geloofspredikers het tegendeel bewerken van hetgeen, waartoe zij heeten gezonden te zijn?

Feuilleton.

VEREENIGD.

Het was avond. Doodsche stilte heerschte op de vlakte, waar gedurende den dag een groot gewoel was geweest, het gewoel van een verwoeden strijd tusschen Romeinen en Barbaren. Thans was het stil, vele stille slapers lagen naast elkaar, vrienden en vijanden, Romeinen en Barbaren.

Dicht aan den zoom van het woud lagen nog twee levende Romeinsche krijgers, maar zwaar gewond. Een pijl was in de longen van den jongste gevlogen, en de oudste had een steek met een lans in den buik gekregen. Beiden waren den dood nabij.

„Water, slechts één droppeltje water!"

De oudste heft het hoofd op en kijkt over de weide. Ginds aan den anderen kant stroomt een beek, misschien honderd schreden verwijderd. Maar de oude man zinkt terug in in het gras. „Het is te ver!......" zucht hij.

Na een poos vraagt hij zijn makker: „Zou niemand van de onzen terugkomen om ons te helpen?

De andere schudt het hoofd en antwoord treurig: „Niemand, ze zullen reeds ver weg zijn."

Wanhoop grijpt den ouden man aan. „Dat dan ten minste een der Barbaren kome, om een kort einde aan onze onduldbare pijnen te maken!"

„Niet morren, ... broeder, ... geduld......"

„Geduld bij zulke smarten en bij zulk een vooruitzicht?......O, mijn wonde!"......Hij blijft een wijle stil, de wind ruischt zacht en de gouden sterren fonkelen aan den hemel. Daar vraagt de oude man opnieuw: „ik hoorde je fluisteren; zegt ge wat?"

„Ik bid, broeder."

„Gij bidt?" Een siddering gaat door het lichaam van den ouden krijger, en met toonlooze stem vervolgt hij: „Ik kan ook wel bidden, want ook ik heb een God,......den God van Sion."

Verwonderd kijkt de andere hem aan.

„Gij zijt dus een Hebreër?"

„Ja! God heeft ons volk verlaten. Hij heeft de Romeinen de overwinning over ons gegeven, en gij hebt onzen heiligen tempel verbrand en onze stad in asch gelegd. Ik zelf heb op de muren van Jerusalem gestreden. Toenmaals was mij de dood niet gegund, en daar ware ik toch zoo graag gestorven! O, Jerusalem, mijn heilig, geliefd Jerusalem!"

„Arme vriend!" mompelt de ander.

„Ik werd gevangen genomen en bij het Romeinsche leger ingelijfd. Toenmaals was ik nog een krachtige man en mijn dapperheid was gezien......Ik een Romeinsch soldaat, ik in dienst van het volk, dat ik het meest haat van alle volkeren der aarde — o, smaad en schande!...... Wees niet kwaad op mij, kameraad, want ook gij zijt een Romein......"

„Ik ben volstrekt niet kwaad, vriend......"

„Ziet gij, — altijd in den vreemde zijn, nooit hoop hebben en steeds die gedachte bij zich, dat alles verloren is: vaderland en eigendom, vader en moeder, vrouw en kind — o, dat is een ondraaglijk lot, vol woede en hoop en duizend plannen en een groote wanhoop!......En mijn jeugd was zoo schoon!......"

Medelijdend slaat de jongste een blik op de smart van den ouden man. „Wilt gij mij uit die mooie jeugd wat verhalen?......"

De andere begint bitter te weenen, lang en heftig als een kind. Langzamerhand wordt hij kalmer. Dan ligt hij bewegenloos met gesloten oogen. En eindelijk begint hij te spreken, als sprak hij half tot zich zelf:

„Het was avond. De zon was ondergegaan, en de maan stond aan den hemel; juist als nu......De velden waren allen stil en eenzaam...... Ik wandelde aan de hand mijner moeder, ik was nog een kind...... Mijn moeder was zoo mooi......en zoo vriendelijk!......Het was mij te moede, of een stille engel naast mij schreed.... Daarna werd ik bevreesd en schuw...... Moeder was toen zoo ernstig en plechtig......Haar stem sidderde, toen zij tot mij sprak:

„Wij gaan naar den profeet! Gij zult hem zien, en als gij een man zult zijn, zult gij vertellen, dat ik je tot hem heb gevoerd."

Een eenzame hof dook voor ons op. Bij de bron stond een schaar mannen, vrouwen en kinderen.

„Daar is de profeet!" zei mijn moeder. Ik begon weer bevreesd te worden en hield mij vast aan de plooien van haar kleed.

„Zijn daar ook de dooden, die hij ten leven gewekt heeft?" vroeg ik met bevende stem.

„Ik geloof het niet, mijn kind," antwoordde de goede moeder.

„Maar als hij den storm roept?" vroeg ik verder.

„Hij heeft den storm nog nooit geroepen, hij heeft hem tot bedaren gebracht," troostte mij mijne

Gelukkig staan daar anderen tegenover, waaromtrent de heer Borel zich aldus uitlaat:

„Ik zie niet over het hoofd het groote nut, dat de zendelingen in betrekking tot China hebben gesticht. Door het werk van zendelingen — ik noem slechts Legge, Eitel, Welis, Williams enz. — is de sinologie op de hoogte kunnen komen, waarop zij nu staat. Ook is onberekenbaar veel goeds gedaan door de oprichting van hospitalen, waar duizenden heil gevonden hebben, die anders een jammerlijken dood waren gestorven.

Ik vergeet ook niet de vele — meest katholieke—zendelingen die ik gekend heb, eerlijke, arme menschen, die wars van de luxe, die het gros geniet, werkelijk te midden van de Chineesche bevolking leven in gewone Chineesche huisjes, in landsdracht gekleed, etende het voedsel van den gewonen Chinees uit het volk en niet meer geld bezittende dan wat een gewoon Chinees noodig heeft om amper van te kunnen leven. Ik weet er zelfs, die opzettelijk geen correspondentie voeren met hun familie, die niets meer van de buitenwereld willen hooren, en zonder morren zich uitsloven voor hun Mongoolsche broeders, die zij in allen ernst willen redden voor de eeuwige zaligheid. Al vind ik hun streven verkeerd, voor hen heb ik niet dan eerbiedige hoogachting.

Maar zij zijn de uitzonderingen."

Schitterend getuigenis voor onze katholieke geloofspredikers uit den mond van een niet-katholiek, die notabene „hun streven verkeerd" acht, maar toch hulde moet brengen aan hun belanglooze, offervaardige naastenliefde.

Ach dat China nooit anders dan dergelijke predikers des Christendoms gekend had! Dat het nooit Christenen had leeren kennen, naam-Christenen, die de christelijke beginselen met voeten tredende, enkel op eigen belang bedacht, niet schromen den zegenbrengenden, apostolischen arbeid der ware beschavers van China vruchteloos te maken.

De broeders weetnieten.

Les frères ignorantins, die domkoppen, die „faulen und dummen Leute", dat lui en dom volk, die domperridders, die vijanden der verlichting — zijn de lieve titels en benamingen, waarmee de sterke koppen, de vrijdenkers, de „libres penseurs", de „aufgeklärten Leute" en liberalen gewoon zijn de schoolbroeders en allen, die een geestelijk of ordeskleed dragen, gelieven te onderscheiden of te bestempelen, voorzeker om het opkomend geslacht voor domheid en luiheid te waarschuwen en het een zalige vrees in te boezemen voor hun leefwijze, opdat nog niet meer veel belovende jongelingen dat verderflijk pad der luiheid, domperigheid en vadsigheid zouden inslaan. Voor zeer velen toch is het hoogste ideaal, om met niets doen aan den kost te komen. Het groote gros der menschenkinderen zou het werken den brui geven, als de maagkwestie hen daartoe niet noodzaakte. Waarschuwing voor luiheid, ledigheid en domheid is dus wel dringend noodzakelijk.

En wat is nu gebeurd met die broeders dom- of dikkoppen, ces crétins? Tot onze groote verbazing lazen wij het dezer dagen in een officieel blad van de Fransche anti-katholieke Republiek. De jury van de Parijsche internationale tentoonstelling heeft den Franschen christelijken schoolbroeders, dien luien domkoppen, toegekend: drie groote prijzen, 13 gouden medailles, 21 zilveren medailles, 41 bronzen medailles en 6 eervolle vermeldingen, in 't geheel 84 bekroningen.

't Is om er van te gruwen, en voor de liberale philosophische denkers niet meer om uit te houden. De jury, die deze bekroningen of belooningen heeft toegekend, is stellig geblinddoekt of omgekocht geweest.

Honderd tegen een, dat die domme schoolbroeders in Frankrijk de jury, waarvan de heer Léon Bourgeois voorzitter, de heer Buisson eere-directeur en de heer Boyet, directeur van het openbaar onderwijs, deel uitmaken, gebiologeerd of gehypnotiseerd hebben toen zij het werk der broeders en van hun leerlingen onderzochten en met dat van anderen vergeleken.

Wij zouden er sterk voor zijn, dat er een revisie van de uitspraak der jury's plaats hebbe, want 't is schier ondenkbaar, dat luie schoolbroeders, die een groot gedeelte van den dag doorbrengen met geestverstompende gebeden te prevelen, liberaal en philosophisch menschelijker wijze gesproken, aanspraak kunnen maken op bekroningen, uitgereikt op een wereldtentoonstelling als die van 1900. En zoo iets gebeurt, terwijl wij op den vooravond zijn van een nieuwe eeuw, die het volle licht der vrijgeesten zal doen schitteren!

't Is onbegrijpelijk!

Wonderbaar gaat het in de wereld. Jean Baptiste de la Salle, de jarenlang verguisde, de gehoonde, ce misérable et ridicule, wordt wegens de heldhaftigheid zijner deugden in 1900 door de Kerk onder het getal der heiligen geplaatst, en zijn werk van de opvoeding wordt op menigvuldige wijze bekroond door de internationale jury's. Wat meer is, mannen van talent, leden van de Fransche Academie, uitstekende schrijvers, hebben zich tot taak gesteld, de psychologie van den heilige te schrijven, om zijn beeld als het ware te vulgariseeren, en hem voor te stellen, zooals hij gewerkt en geleefd heeft, te weten als het ideale type van de verbeterde menschheid.

Verder lezen wij nog, dat de jury der Parijsche wereldtentoonstelling buiten mededinging verklaard heeft den eerw. pater Jesuïet Capelle wegens zijn toestel tot verlichting met acetyleen. Door dit toestel, bekend onder den naam van heliogeen, worden op de meest bewonderenswaardige wijze alle tot dusverre voorkomende moeilijkheden opgelost bij de verlichting met genoemd gas. Het gevaar van ontploffing van deze zeer gevaarlijke stof wordt er geheel door weggenomen.

Het regelt automatisch de productie en het verbruik, zoodat het toestel geheele maanden achtereen onafgebroken in werking kan blijven. Het licht is schitterend wit en gelijkt veel op dat van booglampen. Door den geleerden Jesuïet met deze buitengewone onderscheiding te vereeren, zegt de *Vérite*, heeft de jury haar onpartijdigheid getoond en tevens het bewijs geleverd, dat de religieuzen geen achterlijke menschen maar progressisten zijn in den goeden zin des woords, d. w. z. waar het zaken geldt die inderdaad verbetering en vooruitgang behoeven.

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

De hollandsche bladen melden den moord door de Boxers gepleegd op Z. D. H. Mgr. F. H. Hamer, een Nijmegenaar, uit wiens handen ook eenige Paters Dominicanen, thans in de Curaçaosche Missie werkzaam, in 1890 tijdens het verblijf van Z. D. H. in Nederland de H. Wijdingen ontvingen.

Wij ontleenen aan de *Gelderlander* de volgende levensbijzonderheden van dezen bisschop-martelaar en geven daaraan een plaats in ons blad uit diepgevoelde piëteit voor dezen hollandschen geloofsheld.

Mgr. Ferdinandus Hubertus Hamer werd den 21sten Augustus 1840 te Nijmegen geboren in een talrijk gezin, waarvan behalve hij nog twee zonen den priesterlijken staat omhelsden; de een trad in de Sociëteit van Jesus en bevindt zich thans in het College aan den Berg-en Dalschen weg; de andere sloot zich aan bij de zonen van den H. Franciscus.

De latere bisschop ving zijn studiën aan in het Seminarie te Kuilenburg en voltooide ze in dat van Rijsenburg, waarna hij den 10 Augustus 1864 te Utrecht de H. Priesterwijding ontving.

De jeugdige priester voelde zich al spoedig geroepen tot het zelfopofferende leven van den missionaris. Hij trad in de Congregatie van het Onbevlekte Hart van Maria, waarvan de zetel gevestigd is te Scheut bij Brussel, en vertrok in 1865 met nog drie andere priesters naar China als de eerste missionarissen, door de genoemde Congregatie naar dat ongelukkige land afgezonden. De leiding van dien eersten tocht was toevertrouwd aan den Eerw. pater Verbiest.

Na tal van jaren met buitengewonen ijver en gezegende vrucht in Mongolië aan de bekeering der heidenen gearbeid te hebben, werd hij in 1879 verheven tot bisschop van Kan-Soe, een Chineesche provincie, waar op dat tijdstip nog nooit een Europeesch missionaris was doorgedrongen. Ook daar arbeidde hij onder medewerking van drie gezellen, waaronder de Eerw. Heer Andreas J. Jansen, thans pastoor te Elden.

In 1889 werd hij verplaatst naar Ortoes in West-Mongolië, ter vervanging van Mgr. De Vos, die door den dood aan zijn apostolischen arbeid was ontrukt.

Na een rondreis van twee of drie maanden ter kennismaking met zijn nieuw missiegebied, mocht hij daar onder groote blijken van belangstelling zijn zilveren feest vieren als priester en als missionaris, en het volgende jaar ondernam hij een reis naar Europa, hoofdzakelijk tot herstel van zijn [illegible] gen arbeid voor het heil der zielen ernstig was geschokt.

Spoedig echter vertrok hij weer naar zijn afgelegen missiegebied. Tevergeefs poogden bloedverwanten en vrienden hem nog in het vaderland tegen te houden; zijn broeder stelde hem voor, nu hij vijf en twintig jaren als missionaris gearbeid en al den leeftijd van vijftig jaren bereikt had, zich eenige rust te gunnen. Maar de moedige geloofsprediker antwoordde: „Een missionaris sterft op het veld van eer." En hij vertrok naar het arbeidsveld, waar hij al zijn krach-

---

moeder.

Zoo kwamen wij bij de vrouwen en kinderen. Zij allen wilden naar den Profeet. Maar een paar mannen kwamen, en een hunner zei; „De Meester is vermoeid! Gunt hem rust en gaat naar huis!"

De vrouwen wilden zich niet laten afwijzen. Toen werden de mannen driftig en geboden ons streng heen te gaan. Daarop keerden een paar vrouwen om, en ook mijn moeder nam mij bij de hand en zei treurig: „Kom mee, kind."

Doch daar klonk van de bron een stem, zoo zuiver, dat iedereen ze hoorde, en zoo wonderbaar, dat zij tot het diepst van ons hart drong, de stem van den Profeet: „Laat de kinderen tot Mij komen en weert ze niet af; want voor hen is het Hemelrijk."

De kinderen jubelden; de mannen weken ter zijde, en de moeders gingen met haar kinderen naar den Profeet. — En ik zag hem. — Romein, ik ben een Jood; maar ik zeg u, hij zag er uit als een God! Gij waart nooit in den heiligen tempel te Jerusalem, gij hebt nooit gevoeld, hoe bang en toch zalig de mensch is in de nabijheid van God; anders zoudt gij eenigszins begrijpen, hoe mij het hart brandde op de plek, waar de Profeet stond. En hij was toch zoo zacht en goed. Hij heeft met ieder kind gesproken en het gezegend. Ik was de allerlaatste. Met wijd geopende oogen stond ik voor den heilige, en toen hij mij wenkte, werd ik door zoo grooten angst aangegrepen, dat ik luid schreeuwde. Maar nauwelijks had hij mij aangeraakt of ik zweeg......Het was mij, of mijn hart stil stond...... of ik moest sterven...... en zalig was......Op den rand van de bron zat hij neer en drukte mijn hoofd zacht tegen zijn hart......Daarna gaf hij mij den zegen en zei met goedige, zachte stem: Mijn kind, gij zult mij terugvinden!"

„Broeder...... broeder...... laat mij u aanraken en omhelzen, gij...... gij hebt den Heiland gezien!"

„Den Heiland?"

„Dien gij den Profeet noemt,... en die toch God zelf was...... Jezus van Nazareth!"

„Gij kent hem, Romein?"

„Ik heb gesidderd en gebeefd bij uw woorden, ik ben een dienaar van Jezus, ik ben een Christen!"

„Gij een Christen?" — De mannen kijken elkaar in de oogen, totdat de Romein uitgeput terugvalt, dicht naast den ouden man, en hij zegt met fluisterende stem: „Uw volk heeft Hem gedood,...... weet gij dat?"

Een siddering overvalt den ouden man: „Ik weet het!"

„Gedood aan het kruishout...... vóor het feest!

„Ik weet het!"

„En Zijn bloed is over u gekomen!"

„Romein, ik weet ook dát!......" — Een lange pauze volgde weer. Daarna zegt de oude: „Ik heb Hem niet zien sterven; ik was nog te jong voor het feest...... Maar mijn moeder heeft Hem aan het kruis gezien...... Zij is nooit meer vroolijk geweest en vroegtijdig gestorven...... Zij beminde Hem!......"

Weer een lange pauze. Dan herneemt de jonge Christen: „Broeder, ik wil u zeggen waar zij thans is...... zij is bij Hem!......"

„Bij Hem!......" roept de oude man luid.

„Mijn moeder bij hem!...... En waar is hij?"

De ander wijst naar de flikkerende sterren:

„Daár is Zijn rijk."

Diepe, diepe stilte. Daarna vraagt de Hebreër: „Broeder, kunt gij nog spreken?"

„Wat wilt gij?......"

„Ik hoorde niets van Zijn leven, ik leefde eenzaam.— Toen kwamen de Romeinen...... Gij zegt, dat mijn moeder bij Hem is, en Hij heeft mij beloofd, dat ik Hem zal weervinden. Wijs mij den weg, broeder......"

Een glans van geluk komt over het bleeke gelaat van den jongen Christen. De oude man brengt het oor dicht voor den mond van den andere. En nu...... op het laatste uur...... midden in het heidenland...... in afgebroken woorden wordt een bekeeringspreek gehouden,...... een onderricht uit bloedende longen......

„Hoort gij de beek bruisen, broeder?"

„We zullen er heen gaan...... naar de beek, om u te doopen."

„O, dat wij konden!......" Zij staan op, maar vallen terug, ze beproeven het nogmaals en kruipen drie schreden verder...... Daarna liggen zij minuten lang stil. Zij zuchten, bidden, heffen het hoofd op en tasten met de handen in het gras...... Daar ginds murmelt de beek.

„Op, broeder, verder!......" Twee schreden komen zij vooruit, dan vallen zij neer...... „God, geef ons kracht," bidden zij, en weer sleepen zij zich een meter verder. Een uur verstrijkt, ze zijn over de helft der weide.

„*Moet* ik met water gedoopt worden?"

„Als...... het...... mogelijk ...... is," antwoordt de andere stervende.

Beiden kruipen weer voort. Weer is een uur verloopen. De beek is thans nabij, nog slechts vijf schreden. „Broeder, weer verder...... wij zijn er..."

„Ik sterf...... Jezus, heb medelijden!"

En de oude man kruipt met de kracht van den doodsangst nog tot den oever der beek. Daar slaat de stervende de oogen nogmaals wijd op. De jongen Christen doopt met de laatste kracht de hand in het water, laat dat over het hoofd en voorhoofd van zijn makker vloeien en zegt stervend:

„Ik doop u in den naam des Vaders en des Zoons en des H. Geestes."

ten weer wijdde aan het zieleheil zijner medemenschen.

Tal van kerken, scholen en stichtingen werden door hem tot stand gebracht, o. a. de fraaie kerk van San-tao-ho; duizenden werden door hem deelachtig aan de weldaad van het ware geloof.

Het woord van afscheid tot zijn dierbare betrekkingen is intusschen een profetie gebleken; hij is inderdaad op het veld van eer gestorven; en mogen zijn geliefde verwanten nu ook treuren om zijn gruwzamen dood, bij God heeft hij reeds het loon ontvangen voor zijn leven van zelfopoffering en apostolischen arbeid en het Katholieke Nijmegen zal hem blijven eeren als een zijner grootste en edelste zonen."

* *

Gisterenmorgen had met het gebruikelijk kerkelijk ceremonieel de eerste steenlegging plaats van de nieuwe kerk te Santa Rosa. Deze plechtigheid werd verricht door den Hoogeerwaarden Pater G. WILLEMS, Provicaris der Curaçaosche Missie, in tegenwoordigheid van de Geestelijkheid van Santa Rosa, Scherpenheuvel en eenige Eerwaarde Heeren Geestelijken uit de stad.

Havennieuws.

De *K. W. I. M.* heeft uit Amsterdam telegrafisch last gegeven om de *Prins Willem I*, die 31 Juli laatstleden bij het eiland Mariguana op een blinde klip liep, in publieke veiling te brengen.

* *

Laatstleden Maandag in den namiddag verliet Hr. Ms. *Sommelsdijk* de haven met bestemming naar Aruba.

* *

De *Gouverneur van den Brandhof* vertrekt aanstaanden Zaterdag 20 October 's morgens ten zeven ure naar de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Jacobo Cardoza, Francisco J. Delgado, Clotilde de Dacostagomes, Martin Goicoechea, J. L. Pieterz, William P. Richardson, Tomas Ramos, Matilda Señor en een brief zonder adres.

* *

De met den Nederlandschen paketschoener *Gouverneur van den Brandhof* naar St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba Zaterdag 20 October 's morgens te verzenden brievenmalen worden Vrijdag den 19n. dezer om 5 uur des namiddags gesloten.

Leger.

De majoor J. S. WERNAS en familie vertrok laatstleden Dinsdag met de *Prins Willem III* van den *K. W. I. M.* naar Nederland.

ZHEG. de Gouverneur der kolonie, die zich aan boord bevond om de familie WERNAS uitgeleide te doen, had bij die gelegenheid het ongeluk zijn voet te verzwikken, zoodat ZHEG. verplicht is eenige dagen zijn kamer te houden.

Wij spreken bij dezen de beste wenschen uit voor een spoedig herstel van ZHEG. den Gouverneur.

Dankbetuiging.

In dank hebben wij ontvangen de nieuwe Tijdtafel van de stoomschepen der *Red D Line*, loopende van October 1900 tot Januari 1901.

De orkaan.

De orkaan, die in den nacht van 30 op 31 Augustus Galveston zoo vreeselijk teisterde, heeft den 30sten Augustus de Bovenwindsche eilanden geen schade, doch voor de bewoners dier eilanden een angstigen avond veroorzaakt. Alles voorspelde de nadering van een orkaan, zoodat reeds alle maatregelen om den orkaan weerstand te bieden waren genomen. Gelukkig bleken deze maatregelen overbodig en kon men bij het begin van den nacht, toen het gevaar voorbij scheen zich veilig te ruste begeven.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

CON BUEN ÉXITO.—Declara el Dr. J. Trujillo Arraval, Médico Director del Hospital de Beneficencia de Caracas: "He usado siempre con buen éxito la celebrada Emulsión de Scott."

Breve, pero significativa y saludable manifestación.

La Semana Cristiana Ilustrada.

Recomendamos á nuestros lectores esta importante y hermosa publicación que contiene en cada número las vidas de los santos de la semana ilustradas con magnificos grabados. En cada hogar cristiano debe leerse esta revista.

Precio de suscripción por un año 8 fr. 50 (ó 10 pesetas). Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3 rue Séguier, Paris.

El pago de la suscripción puede verificarse también con 180 estampillas usadas de Curaçao por el término de un año.

BUITENLAND.

Rome.—Het *Adelsblatt*, het orgaan van den Duitschen adel, wijdt een artikel aan de tijdelijke macht des Pausen, waaraan wij de volgende zeer ware woorden ontleenen:

„Om tot een vergelijk tusschen den Paus en de dynastie van Savoye te komen, moet zij beginnen, met zich van de revolutionnaire partij te scheiden, die haar naar Rome gedreven heeft. Indien zij het niet doet, zal zij door haar verzwolgen worden."

Het orgaan van den Duitschen Protestantenbond heeft dezelfde gedachten uitgedrukt in de volgende bewoordingen:

„Ofschoon wij geen enkele reden hebben, ons tot verdedigers van den Paus te maken, moeten wij bekennen, dat de Romeinsche kwestie geenszins is opgelost door de inneming der Porta Pia. En wij deelen volstrekt de meening van den *Grenzboten*, die acht, dat de Italiaansche bezetting van Rome nooit zoo hecht zal worden, dat ze haar eenig en waar karakter verliest: dat van een episode, die vroeg of laat plaats zal maken voor de oude orde van zaken."

Aldus spreken de Lutheranen zelf, geleid door het eenvoudig gezond verstand.

Engeland. — De deputatie van Afrikaanders, naar Engeland gegaan om daar de publieke opinie te bewerken, hield haar eerste openbare meeting in Londen, onder voorzitterschap van den heer Fischer.

De eerste spreker was professor Vos, die eischte, dat men hem zou aanhooren, daar zijn kennis der Boeren grooter is dan die de Engelschen van hen hebben. Zijn eigen zoon is Transvaalsch burger en strijdt in het leger der Boeren. De loyaliteit, die de Kapenaars steeds getoond hebben, geeft hun het recht vrijuit te spreken. Allen zijn trouw gebleven aan hun Koningin, enkelen uitgezonderd, die, wonende aan de grenzen, in een zeer moeilijk parket kwamen. Wilt gij den vrede, laat dan de Republieken haar onafhankelijkheid, riep de professor uit. Ik ken het volk en ik ben heilig overtuigd, dat gij den Boer nooit tot den vrede zult kunnen dwingen, zoo gij hem beschouwt als een overwonnen vijand.

Ook Botha, een der andere afgevaardigden, sprak over de trouw, waarvan de kolonisten zoovele bewijzen gegeven hadden. Hij noemde de grieven der uitlanders leugens. Ware Johannesburg een aardappelland geweest en geen stad van mijnen, zij zouden nooit geuit zijn. De kapitalisten hebben de Engelsche regeering tot handlanger weten te verlagen. Transvaal moge door Engeland veroverd worden, nooit, nooit zullen de Transvalers trouwe en rustige onderdanen worden. Mannen van hetzelfde geslacht, van dezelfde familie staan tegenover elkaar, nooit is grooter druk uitgeoefend op de trouw der Afrikaanders, nooit zou het Engelsche volk er weerstand aan geboden hebben.

De volgende spreker, Du Plessis, zette de Kaffer-kwestie uiteen en wees op de tegenstelling tusschen Transvaal en Europa. Hier werkten blanke vrouwen als beesten op het land, daar zou geen Boer ooit een zwarte vrouw tot het doen van zulk werk noodzaken.

Nauwelijks was de Wet opgestaan om te spreken, of de naamgenoot van den beroemd geworden Vrijstater werd ter wille van zijn naam uitbundig toegejuicht. Hij sprak kort en krachtig en verweet den Engelschen zendelingen en predikanten plichtverzuim. Hadden zij hun plicht gedaan, nooit zou de oorlog zijn uitgebroken.

— Lord Hamilton, lid van het Kabinet, hield te Wolnerhampton een redevoering, waarin hij zeide dat er geen plan bestond het volk van Transvaal te behandelen als een overwonnen ras; het moest behandeld worden op den breeden grondslag van gelijke rechten voor alle blanke rassen. Spreker hoopte aldus een regeering te vestigen op zulk een breeden grondslag, dat Transvaal met zijn enorme hulpbronnen spoedig een lange loopbaan van vrede en voorspoed zou intreden.

China.— Peking is nu een tooneel van de meest volkomen verwoesting.

De vernieling is, naar Reuter bericht, eenvoudig alles overtreffend. Wat vroeger de Legatiestraat was, is volkomen onherkenbaar. Al de huizen der vreemdelingen zijn verbrand, stukgeslagen door granaten of in de lucht gesprongen. Het Fransche legatiehuis, dat een der fraaiste gebouwen van de stad was, vertoont nu nog slechts eenige stukken muren, en deze zien er nog uit als zeeven, ten gevolge van het hevige vuur er op gericht. De buitenmuur van dit gebouw was eerst ondermijnd, toen liet men dien in de lucht vliegen en daarna begon het vuren.

Het Italiaansche gezantschapsgebouw is alleen te herkennen aan scheidsmuren, welke staande zijn gebleven. De huizen der inboorlingen zijn over honderden acres verbrand, en onder de overgeblevene is bijna geen enkel zonder teekenen van kogel of granaat. Dit geeft eenig denkbeeld van de ongelooflijk groote hoeveelheid ammunitie, welke door den vijand gebruikt is.

De vernieling van onroerende goederen tart elke beschrijving. Huizen, welke niet verbrand zijn, zijn omvergehaald, klaarblijkelijk alleen uit lust tot wandaden.

Van den rand van den stadswal heeft men een merkwaardig gezicht. Barricades van steenen en zakken zand staan op twintig yards van elkaar, terwijl ondergrondsche vluchtplaatsen gevuld zijn met uniformen, patronen, buksen en speren, door de Chineezen bij het vluchten achtergelaten.

Op een plaats, dicht bij de Amerikaansche legatie, is een poging gedaan om dat gebouw te ondermijnen. Men heeft aan den rand van den muur vijftien voet een schacht gegraven en die in de richting van de legatie als tunnel vervolgd. Of de Chineezen vermoeid het werk staakten of gestoord werden door de verbonden troepen, weet men natuurlijk niet, maar die schacht is eerst na het ontzet ontdekt.

Op 15 Augustus zijn verscheiden poorten door de verbonden troepen verbrand. Eenige gebouwen in de keizerlijke stad zijn door granaten der troepen in brand geschoten. Fransche, Amerikaansche en Japansche artillerie beschoten de keizerlijke stad om de beurt gedurende den geheelen dag.

Een speciaal Reutertelegram uit Peking meldt, dat de ontmoeting van de belegerde troepen met het ontzettingsleger aanleiding gaf tot een uitbarsting van groote geestdrift. Mannen en vrouwen juichten en wisselden handdrukken met de officieren en de soldaten — met iedereen die ze ontmoetten.

De verdedigers werden in veel betere gezondheid aangetroffen dan verwacht werd. Het had niet ontbroken aan voedsel, ofschoon men wel eens gedwongen was paardevleesch te eten. Men had dan ook geen honger geleden. Alleen vijf kinderen stierven uit gebrek.

Transvaal. — President Kruger zou 10 October met de *Gelderland* van Lorenzo Marquez vertrekken. De Boeren weren zich vooral in de omstreken van Johannesburg en in het zuid-oostelijk gedeelte van Oranje-Vrijstaat. Zij hebben Wepener, Rouxville en Ficksburg ingenomen en in de laatste dagen de spoorwegen op acht verschillende plaatsen opgebroken. De Engelschen stellen deze voordeelen door de Boeren behaald voor als plunderingen op hun aftocht naar het zuiden, doch een weinig gezond verstand is er slechts noodig om te begrijpen, dat vluchtelingen geen steden innemen. De waarheid zal dan ook wel weer zijn, dat de Engelschen hier en daar klop hebben gehad en dit nu zooveel mogelijk trachten te verbergen.

Advertentien.

VOOR de vele blijken van deelneming ons betoond zoowel bij de ziekte als bij het overlijden van ons geliefd dochtertje

Estelle Henriette

betuigen wij onzen hartgrondigen dank.

Curaçao, 12 October 1900.

A. J. L. STUMPF
en echtgenoote.

J. DE VRIES

STAMPCOLLECTOR,

Paramaribo, P. O. Box 77.

want stamps from Curaçao, Haiti, Porto Rico, Cuba etc. in exchange for Surinam stamps 1873—1900.

Only rare stamps wanted.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Januari t|m 30 Juni 1898, onder No. 6891 H t|m No. 1467 I, zal plaats hebben op Donderdag den 25 October en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 10den October 1900.

De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

Naamlooze Vennootschap Handel & Industrie-Maatschappij "CURAÇAO" gevestigd te Amsterdam.

Hierbij wordt ter kennis van het algemeen gebracht, dat, na verkregen toestemming van den Heer Gouverneur van Curaçao, verleend bij beschikking dd. 14 Augustus d. j. No. 515, en bij akte heden voor den alhier resideerenden Notaris J. H. B. Beaujon en getuigen verleden en ten kantore voor de bewaring van hypotheken alhier overgeschreven, de Brug over de Sint-Anna haven alhier, genaamd:

"Brug Koningin Emma der Nederlanden"

en de desbetreffende Concessie in eigendom aan bovengemelde Maatschappij zijn overgegaan.

Dientengevolge loopt de administratie van die brug van af heden voor rekening der Maatschappij, en dient men zich voor alle zaken gemelde brug rakende, te wenden ten kantore der Maatschappij alhier, op de Groote Werf, alwaar abonnements- en andere kaartjes tegen de gewone prijzen te bekomen zijn.

Curaçao 4 October 1900.

De Administrateur der Maatschappij op Curaçao,
J. F. DORR.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fiá ariba nan *Spaaren Beleenbank*, esta esnan for di 1 di Januari té 30 di Juni 1898 bao di No. 6891 H té No. 1467 I, lo toema lugar dia Huebes 25 di October i dianan koe ta sigi.

Ta jama interesadonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 10 di October 1900.

President.
M. P. CURIEL.

"LA CORONACION"

REAL FABRICA DE CIGARILLOS

—OTRABANDA, CALLE ANCHA.—

Los cigarrillos de esta afamada Fábrica están elaborados con los mejores materiales de la Habana.

ALGODON, PECTORAL, TRIGO, BERRO, etc., etc.

SE VENDE POR MAYOR Y AL DETAL

en todos los Almacenes, Botiquines, Boticas y Tiendas de Curaçao, Bonaire, Aruba, Trinidad, Venezuela, Haiti, Colombia, etc., etc.

En esta fábrica encontrarán los fabricantes *PAPEL PARA CIGARRILLOS, PICADURAS DE PRIMERA CLASE, etc.*

1|1 & ½ flesschen Tivoli Bier
1|1 & ½ „ Bismarck Bier.

verkrijgbaar bij
A. J. L. STUMPF.

Verkrijgbaar bij

A. J. L. STUMPF
HEERENSTRAAT, CURAÇAO.

ECHTE FRIESCHE BOERENJONGENS

ƒl 1,75 per flesch.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW-YORK,

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor
— DE VENTA POR —
Las Ferreterias y Almacenes de Víveres.

E. R. CORONEL

Solitor Commissioner and general stamp agent.

Rarity and speciality, a fine assortment of foreign stamp on hand for sale and exchange.

P. O. B. 7. Paramaribo, Suriname.

FOTOGRAFIA SOUBLETTE.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:
De 8 A. M.—4 P. M.

Botica Central.

DE LANNOY & Co.

Overzijde.— Breedestraat.

Groote voorraad van artsenijen en van de allernieuwste patentmiddelen: allervoortreffelijkste wijnen van de beste merken; heerlijke siropen; sodawater; brillen van allerhande soorten; allerfijnste en allerwelriekendste parfumerieën; cacao en chocolade van verschillende merken; uitgezochte confituren: sigaren uit de meest geroemde fabrieken, enz., enz.; enz., Agentuur van het gerenommeerde LANS' EXTRA STOUT, door meer dan duizend geneeskundigen in Nederland en verreweg door de meeste van Curaçao aanbevolen; van het heerlijke bier EL CIERVO, het deugdelijkste voor de tropische gewesten, om de geringe hoeveelheid alcohol, welke het bevat; van de ELIX[illegible] [illegible] door H. Suels, het [illegible] geneesmiddel voor de spoedige genezing der vrouwenkwalen.

Alles tegen schappelijke prijzen.

Kinandoa. Kinandoa.

Deze drank wordt ten *zeerste* aanbevolen door heeren geneeskundigen. Ze overtreft de *Quina La Roche* én in prijs én in geneeskracht. Verkrijgbaar in 1|1 flesschen. Per flesch f. 2.50.

Eenig importeur.

A. J. L. STUMPF.
Curaçao.

Vertegenwoordigd door de heeren
BUCK & Co., Suriname,
— EN —
A. J. L. STUMPF, Curacao.

M!

Beleefd verzoek ik U uwe aandacht te vestigen op de

VAN GORKUM'S Echte Friesche Boerenjongens

(ROZIJNEN OP BRANDEWIJN.)

van G. C. VAN GORKUM,
DISTILLATEUR, SNEEK.

Dit merk werd met de HOOGSTE *prijzen op verschillende Tentoonstellingen, o. a. met de* GOUDEN MEDAILLE *te* BATAVIA *in 1893, bekroond.*

De prijs der

Van Gorkum's echte Friesche Boerenjongens

is per kist, inhoudende 15 liters schroefflesschen f 14,50 per kist, franco aan boord te *Amsterdam* of *Rotterdam* inclusief kist, flesschen en verpakking.

(*Minimum quantum 5 kisten.*)

Bij orders van 25 kisten is de prijs 25 en bij 50 kisten en meer 50 cent per kist lager.

De prijs is á contant zonder korting betaalbaar in Nederland.

Het is verkieselijk, bij orders direct aan mij, dus zonder bemiddeling in Nederland, die vergezeld gaan van remise, waarbij men gelieve te rekenen op de vracht en assurantie kosten, of wel mededeeling te doen bij wien in Nederland [illegible] der [illegible] factuur kan ontvangen worden.

Ofschoon er nog vele andere merken bestaan, die wellicht tot lageren prijs geoffreerd worden, kunnen deze wat smaak en gehalte betreffen in het geheel niet worden vergeleken met de ECHTE VAN GORKUM'S BOERENJONGENS

De steeds toenemende vraag naar de VAN GORKUM'S ECHTE FRIESCHE BOERENJONGENS is naar mijn bescheiden meening het beste bewijs de kwaliteit beter dan andere merken is.

Ten bewijze, dat dit merk zeer in den smaak valt, diene, dat ik voor eenigen tijd niet minder dan 475 kisten aan één afnemer in Indië verscheepte.

Wanneer U nog geen BOERENJONGENS geïmporteerd heeft, zou het mij aangenaam zijn, U met mijn fabrikaat de proef zoudt willen nemen en ben ik overtuigd dat dit tot nabestelling leiden zal.

Beleefd aanbevelend verblijf ik
UEd. Dw. Dienaar
G. C. VAN GORKUM.

Reclamekaarten worden gratis bij de kisten ingepakt.

☞ Verder lever ik eveneens met veel succes

Van Gorkum's Fladderae

(GETROKKEN CITROENBRANDEWIJN)

(LIKEUR.)

De verpakking hiervan is in kisten van 24 of 48 flesschen (Flesschenmaat pl. m. 7½ à 7¾ d. L.)

(*Minimum hoeveelheid 144 flesschen.*)

De prijs hiervan is f 10.50 per kist van 24 flesch, en f 21.— per kist van 48 flesch met inbegrip van emballage franco langs boord te *Amsterdam* of *Rotterdam*.

Zooals vermeld exporteerde ik ook dit artikel met veel succes.

Reclamekaarten send ik gratis in de kisten.

Aanbevelend,

UEd. Dienaar
G. C. VAN GORKUM.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAZAO.

1900.	Caracas	Hildur	Philad.	Marcb.	Caracas	Hildur.
Vertrekt van NEW-YORK	Oct. 6	Oct. 18	Oct. 20	Oct. 27	Nov. 3	Nov. 10
Doet SAN JUAN aan	11		25		8	
„ PONCE „	12		26		9	
Komt aan te LA GUAIRA	14		28	Nov. 4	11	
Vertrekt van „	18		31	4	14	
Komt aan te PTO. CABELLO	17		Nov. 1		15	
Vertrekt van „	19		2		16	
Komt aan te CURAZAO	20	22	3	5	17	19
Vertrekt van „	20	29	3	12	17	26
Doet LA GUAIRA aan	21		4		18	
„ PONCE „	23		6		20	
„ SAN JUAN „	24		7		21	
Komt aan te NEW-YORK	29	Nov. 6	12	20	26	Dec. 4

Dienst tusschen La Guaira, Maracaibo en Curazao.

	Merida	Hildur	Merida	Marcb.	Merida	Hildur
Vertrekt van LA GUAIRA	Oct. 14		Oct. 28		Nov. 11	
Komt aan te CURAZAO	15		29		12	
Vertrekt van „	15	Oct. 22	29	Nov. 5	12	19
Komt aan te MARACAIBO	16	23	30	6	13	20
Vertrekt van „	18	28	Nov. 1	11	15	25
Komt aan te CURAZAO	19	29	2	12	16	26